

komme den nærmere end paa en heel Fjerdingvei.

Imidlertid kunde der mod Alt, hvad jeg har anført, maaskee siges, at naar de vedkommende Districter have givet deres Samtykke til en saadan Beføstning, saa maa disse Indvendinger jo falde bort; men naar for det Første Principet for hele Fordelingen ikke er rigtig, kan det dog aldrig forsvares at følge et urigtigt Princip. Viborg Amt har dernæst ikke givet sit Tilfagn, og Aalborg Amt har bestemt protesteret derimod, idet det har bemærket, at det ikke kan sjønne at kunne have nogen Fordeel ved dette Anlæg: det ligger Ost for Løgstør Grunde og har en beqvemere, langt nærmere og dybere Udseiling ved Hals. Nu har man rigtignok herimod sagt, at Aalborg og Hjørring Amter, skjøndt de ligge Ost for Løgstør Grunde, ville dog ved visse Vinde, navnlig til Englandsreiser, ogsaa benytte den vestlige Gjennemfart ved Agger; men det vil aldeles ikke blive Tilfældet, thi til Farter som til England bruger man i Almindelighed større Skibe, og et Skib større en 6 Fods Dybtgaaende kan ikke komme igjennem ved Agger, og altsaa kunne de ikke benytte denne Gjennemfart. Dernæst har man sagt: „Ja, men ialtsald vil Aalborg Amt dog have nogen Fordeel af den indre Communication i Liimfjorden“; ja, det kan Ingen nægte; men den samme Fordeel vil enhver som helst Søfarende have, hvor han saa hører hjemme, og det er altsaa en Fordeel, som ikke kommer Liimfjordbegnens Beboere mere til gode end Andre, som færdes paa Havet. — Jeg tør saaledes antage, at der er vægtige Grunde, som tale for nærværende Vædringsforslag; men forøvrigt maa jeg erkjende, at selve Sagen er af saa stor Vigtighed saavel for Liimfjordbegnens Beboere som for hele den Søfarende Verden, at jeg nødig vilde have, at Vædringsforslaget skulde blive til Hinder for selve Anlægets Gjennemførelse; imidlertid foreskommer det mig dog, at Sagen er af saadan Vigtighed — den dreier sig nemlig om et Beløb, der skal udredes af de tilgrændsende Districter, af ikke mindre end 135,000 Rd., hvilket endogsaa er langt over, hvad det Hele blev calculeret til tidligere — at den burde nøiere drøftes, og det var vistnok ikke afveien, om Sa-

gen, saaledes som den foregaaende ærede Taler har omtalt, blev underkastet Drøftelse i en Committee.

Sasselbalch: Jeg maa i alt Væsentligt billige det Lovudkast, som den høitærede Indenrigsminister har forelagt os angaaende denne Sag, og jeg troer i Betragtning af Sagens Vigtighed, især for Liimfjordssegnene, at maatte være den høitærede Minister Tak skyldig for, at Sagen er kommen til os i den Skikkelse, hvori den nu foreligger. Naar jeg desuagtet har tilladt mig at stille Vædringsforslag til Lovudkastet, saa er dette skeet i Forvisning om, at jeg derved paa ingen Maade kan have vanfælggjort den Sags Fremgang, hvorom der her er Spørgsmaal. Det vil jo nemlig sees, at mit Vædringsforslag kun gaaer ud paa enten at tilveiebringe en noget anden Fordeling af den paa Hjørring Amt fallende Andeel i Beføstningen, eller ogsaa tilsigter det at forbeholde Administrationen, Amtesraadene og Ministeriet, den endelige Afgjørelse med Hensyn til de vedkommende Herreders indbyrdes Deeltagelse af de omhandlede Udgifter. Med Hensyn til nærmere at begrunde et saadant af mig stillet Vædringsforslag, maa det først være mig tilladt at forudskikke den Bemærkning, at naar Lovudkastet overhovedet er kommet ind paa at beskaffe Hartkornet, og særligt at beskaffe Hartkornet i Liimfjordsegnene, da troer jeg, at man kun er kommen dertil ved den Betragtning, at det maa være til Gavn for Landdistricterne, at Kjøbstæderne, som de søge, hvorpaa de handle, fremhjælpes til Opkomst. Det, at Hartkornsbrugeren har en god Uffæining for sine Producter, at han beqvemt og billigt kan anskaffe sig de Artikler, som han igjen skal kjøbe, det er for min Betragtning en saa vigtig Sag, at derved vistnok fuldkommen retfærdiggjøres det Princip, som gaaer igjennem Lovudkastet, at ogsaa Hartkornet i de i Sagen særlig interesserede Egne særlig beskaffes i Forening med de Kjøbstæder, som have særlig Interesse i Foretagendet, og her er Canalanlægget at betragte som en Vælfærdssag for disse Kjøbstæder, ja det kan vel endog siges, at under visse Eventualiteter er det Betingelsen for deres Bestaanen. Men